

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady skutecznej ochrony prawnej oraz prawa do skutecznego środka prawnego przed sądem
 - Odrzucając wniosek skarżących na podstawie art. 7 ust. 2 Rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 w sytuacji, w której doszło do naruszenia art. 101 i art. 102 Traktatu na szkodę skarżących – podczas gdy właściwy krajowy organ ochrony konkurencji nie mógł wszcząć postępowania ze względu na upływ przewidzianego w prawie krajowym terminu prekluzyjnego dla wszczęcia postępowania w przedmiocie naruszenia prawa konkurencji, a ponadto skarżący nie dysponowali możliwością skutecznego dochodzenia naprawienia szkody poprzez powództwo wniesione do sądu krajowego – Komisja naruszyła przysługujące skarżącym prawo do skutecznej ochrony prawnej oraz do skutecznego środka prawnego przed sądem.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 101 i art. 102 TFUE w zw. z art. 17 ust. 1 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej i w zw. z art. 7 ust. 2 Rozporządzenia 773/2004 oraz w zw. z art. 7 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽²⁾
 - Przyjmując, iż interes Unii Europejskiej nie uzasadnia wszczęcia postępowania w sprawie zainicjowanej wnioskiem skarżących, Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie;
 - odrzucając wniosek skarżących i odmawiając wszczęcia postępowania w oparciu o bezzasadne przyjęcie, że przesłanki stwierdzenia naruszenia art. 101 TFUE sformułowane w wyroku Sądu z dnia 17 lipca 1998 roku w sprawie T-111/96, *ITT Promedia N.V. p. Komisji*, nie znajdują zastosowania do nadużycia procedury karnej ani administracyjnej, Komisja naruszyła zasadę skuteczności (*effet utile*) art. 101 i art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123, str. 18; polskie wydanie specjalne: rozdział 08 Tom 3 p. 81).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1; polskie wydanie specjalne: rozdział 8 Tom 2 p. 205).

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2015 r. – Ahrend Furniture/Komisja

(Sprawa T-482/15)

(2015/C 337/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ahrend Furniture (Zaventem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Lepière, V. Dor i S. Engelen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji wydanej w nieznanym terminie, o udzieleniu części nr 1 zamówienia nr OIB. DR.2/PO/2014/055/622 – „Dostawa mebli” innemu oferentowi;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędów w ocenie stanu faktycznego i naruszenia prawa, których pozwana dopuściła się przy analizie jakościowej i technicznej oferty skarżącej.
2. Zarzut drugi dotyczący nieprzekazania skarżącej, mimo jej próśb, informacji na temat oceny finansowej ofert.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2015 r. – Alsharghawi/Rada**(Sprawa T-485/15)**

(2015/C 337/46)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Skarżący: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesburg, Republika Południowej Afryki) (przedstawiciel: É. Moutet, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. uchylającej decyzję 2011/137/WPZiB, a także rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1323 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie wykonania art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości Rady, aby umieścić nazwisko skarżącego w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi, ponieważ jego nazwisko nie zostało wymienione ani w rezolucjach Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 1970 (2011) i 1973 (2011), ani w jej rezolucjach zmieniających 2213/2015 i 2214/2015.